

Τελεφερίκ από Καλαμάτα για τα χωριά του Ταϋγέτου

Από: eleftheriaonline.gr

Το 2019 στο άρθρο με τίτλο «Ριζοσπαστικές λύσεις για τα χωριά της Αλαγονίας» μεταξύ άλλων επισημαίναμε: «...οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις του Ταϋγέτου λογγώνουν, με συνέπεια να χαρακτηρίζονται δασικές και να περνούν στην κυριότητα του κράτους... που δεν μπορεί να τις διαφυλάξει από τις πυρκαγιές.

Η καταστροφική αυτή πορεία θα συνεχιστεί μέχρι να αφανιστούν πλήρως τα χωριά του Ταϋγέτου από τον χάρτη. Εννοείται ότι η κατάσταση έχει επιδεινωθεί τα τελευταία χρόνια λόγω της κατασκευής του αυτοκινητόδρομου Α7 που συνδέει την Καλαμάτα με τη Σπάρτη, αφού οι περισσότεροι εκδρομείς προτιμούν την ασφάλεια του σύγχρονου αυτοκινητόδρομου από τις επικίνδυνες στροφές της παλιάς εθνικής οδού Καλαμάτα – Σπάρτη. Η κατάσταση όμως δεν είναι μη αναστρέψιμη. Απλώς απαιτούνται ριζοσπαστικές πολιτικές, που θα οδηγήσουν σε ανάπτυξη την περιοχή».

Τρία χρόνια μετά, η κατάσταση στα χωριά του Ταϋγέτου μάλλον έχει χειροτερέψει με κίνδυνο να γίνει τελικά μη αναστρέψιμη, επειδή οι πολιτικοί ακολουθούν την πεπατημένη των ημίμετρων και των... μελετών. Την ίδια χρονική περίοδο ο Δήμος Καλαμάτας δείχνει ότι αδυνατεί να συνδέσει το παραθαλάσσιο μέτωπο με τον ορεινό όγκο του Ταϋγέτου, ώστε να καταστεί το τουριστικό προϊόν μοναδικό καθώς παρέχει στον ταξιδιώτη τη σπάνια ευκαιρία να απολαύσει βουνό και θάλασσα στο ίδιο 24ωρο.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αδράνειας και σπατάλης χρημάτων για ανώφελες μελέτες, υπάρχει μία επένδυση που μπορεί όχι μόνο να ανακόψει τη φθίνουσα πορεία των οικισμών, αλλά και να προσθέσει άμεσα αξία στο τουριστικό προϊόν της Μεσσηνίας: η κατασκευή τελεφερίκ που θα συνδέσει την Καλαμάτα με τα χωριά

του Ταϋγέτου.

Φυσικά, η πρόταση για κατασκευή και λειτουργία τελεφερίκ θα βρει απέναντί της τους γνωστούς οπαδούς του μιζεραμπιλισμού, που αρχικά δηλώνουν με βεβαιότητα ότι «δεν γίνονται αυτά στην Ελλάδα», και όταν ξεκινά το οτιδήποτε σηκώνουν μαύρες σημαίες για να το ματαιώσουν. Δυστυχώς όμως για τους πολιτικούς της μιζέριας και της απογοήτευσης, πλέον δεν χρειάζεται καν να ταξιδέψει κάποιος στην Ευρώπη ή την Ασία, για να διαπιστώσει ότι σε δεκάδες τουριστικούς προορισμούς το τελεφερίκ προσθέτει επισκέπτες στην περιοχή και αξία στο τουριστικό προϊόν.

Μια απλή βόλτα στο Διαδίκτυο είναι αρκετή ώστε ο καλοπροαίρετος αναγνώστης να διαπιστώσει την αλήθεια. Και ότι στις γαλλικές, ιταλικές, γερμανικές, ιταλικές και ελβετικές Αλπεις λειτουργούν τελεφερίκ από τις αρχές του περασμένου αιώνα. Εμείς πάντως, για να προκαλέσουμε τους πολιτικούς της μιζέριας και των ρουσφετιών, δεν θα γράψουμε για τους γραφικούς αλπικούς παραδείσους, ούτε καν για τα τελεφερίκ της Βαρκελώνης και του Πόρτο: θα γράψουμε για τα υπερσύγχρονα τελεφερίκ της Τουρκίας – και θα προκαλέσουμε τους μεγαλόστομους υπερπατριώτες να αποδείξουν, έμπρακτα, ότι μπορούν να ξεπεράσουν σε έργα τη γείτονα χώρα.

Πάμε να δούμε μαζί το πρώτο τουρκικό τελεφερίκ: «Το Teleferik Alanya (φωτό) βρίσκεται στην τουρκική περιοχή της Αιτάλειας. Το Teleferik Alanya λειτουργεί από την ομώνυμη εταιρεία χαρτοφυλακίου από το 2017. Στόχος του είναι η τόνωση και η βελτίωση της ποιότητας του τουρισμού. Το τελεφερίκ προσφέρει γρήγορη υπηρεσία μεταφοράς (μία γόνδολα κάθε 19 δευτερόλεπτα) και είναι εξοπλισμένο με 14 γόνδολες 8 ατόμων. Η πίστα, μήκους περίπου 900 μέτρων, έχει μεταφορική ικανότητα 1.130 ατόμων την ώρα. Όλα αυτά καθιστούν το τελεφερίκ στην Αλάνια δημοφιλές μέσο μεταφοράς – ειδικά για τους τουρίστες. Κατά συνέπεια, μέσα σε ένα μόνο έτος, ο αριθμός των επιβατών αυξήθηκε από 851.800 (2018) σε 1.035.800 (2019)».

Πάμε να δούμε και το δεύτερο τουρκικό τελεφερίκ: «Το τελεφερίκ στην Προύσα είναι ένα άλλο καλό παράδειγμα στον αστικό τουρισμό. Η πόλη έχει πληθυσμό 3,5 εκατομμύρια κατοίκους. Από εκεί, το τελεφερίκ ανηφορίζει το Μεγάλο Βουνό και μπορεί να μεταφέρει 1.500 άτομα την ώρα. Στα 8,8 χιλιόμετρα, είναι μια από τις μεγαλύτερες μονοκαλωδιακές πίστες κυκλοφορίας στον κόσμο. Με το τελεφερίκ, ο φορέας εκμετάλλευσης υποστηρίζει επίσης τον τουριστικό προορισμό για να γίνει παγκοσμίως δημοφιλής – τόσο για χειμερινά σπορ όσο και για τουρισμό MICE (συναντήσεις, τουρισμός κινήτρων, συνέδρια-διασκέψεις, εκθέσεις). Τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι οι χειριστές έχουν δίκιο: οι επιβάτες ανήλθαν σε 983.700 το 2019».

Γενικότερα, και σύμφωνα με πληροφορίες από την εξειδικευμένη ιστοσελίδα simagazin.com: «Στα νέα τουριστικά έργα, τα τελεφερίκ χρησιμοποιούνται στρατηγικά για την ενίσχυση της περιοχής και την τόνωση του τουρισμού. Τα τελεφερίκ που συνδυάζουν αστικά και τουριστικά οφέλη είναι ιδιαίτερα δημοφιλή, λέει η Carole Mancini, υπεύθυνη Μάρκετινγκ της γαλλικής εταιρείας κατασκευής τελεφερίκ ROMA. Η εταιρεία διακρίνει μεταξύ 3 κατηγοριών τουριστικών τελεφερίκ, που μπορούν και να συνδυαστούν μεταξύ τους:

1) Τελεφερίκ σε πάρκα διασκέδασης. Ένα παράδειγμα εδώ θα ήταν το ζωολογικό πάρκο Beauval. Προσφέρει μια μοναδική εμπειρία στη Γαλλία για τους 1,5 εκατομμύριο επισκέπτες ετησίως, που απολαμβάνουν φανταστική θέα σε πολλές περιοχές του πάρκου, μέσα σε γόνδολες με γυάλινο δάπεδο. 2) Παροχή πρόσβασης σε τουριστικούς προορισμούς. Το τελεφερίκ στο Yen Tu (Βιετνάμ), για παράδειγμα: Ανεβαίνει σ' ένα βουνό στο οποίο υπάρχει διάσημος ναός, και το χρησιμοποιούν πάνω από δύο εκατομμύρια επιβάτες ετησίως. 3) Το τελεφερίκ ως ατραξιόν από μόνο του. Αυτό συμβαίνει π.χ. στο Tlemcen (Αλγερία). Εδώ το τελεφερίκ χρησιμεύει στην πραγματικότητα ως ένας κλασικός τρόπος αστικής μεταφοράς για καθημερινή χρήση, αλλά χάρη στους τουρίστες, κάθε Σαββατοκύριακο

μεταφέρει 3.500 άτομα την ημέρα – σημαντικά περισσότερα από ό,τι τις εργάσιμες ημέρες».

Περιμένουμε λοιπόν να ακούσουμε ή να διαβάσουμε ότι «στην Ελλάδα δεν γίνονται αυτά», για να απαντήσουμε: Αν δεν γίνουν αυτά και στην Ελλάδα, θα συνεχίσετε να γκρινιάζετε χωρίς ελπίδα για τη φτώχεια και να μιλάτε με τα παιδιά σας στο εξωτερικό μέσω Zoom. Αν φυσικά συνεχίσουν να σας μιλούν, όταν θα καταλάβουν ποιος φταίει τελικά για τη φτώχεια στη Μεσσηνία και στην Ελλάδα.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΛΑΓΟΣ